

TRIBUNALEN

Överklagande ingett den 9 juni 2016 av Valéria Anna Gyarmathy av den dom som personaldomstolen meddelade den 18 maj 2015 i mål F-79/13 Gyarmathy mot ECNN

(Mål T-297/16)

(2016/C 364/09)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Valéria Anna Gyarmathy (Győr, Ungern) (ombud: advokaten A. Véghely)

Övrig part i målet: Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk (ECNN)

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- upphäva den dom som meddelades av personaldomstolen den 18 maj 2015 i mål F-79/13, Gyarmathy/ECNN,
- ogiltigförklara det beslut som ECNN:s (tidigare) direktör fattade den 11 september 2012 om avslag på klagandens ansökan om bistånd,
- ogiltigförklara det beslut som ECNN:s (tidigare) direktör fattade den 14 september 2012 om att inte förnya klagandens anställningsavtal,
- ogiltigförklara de beslut som ECNN:s (tidigare) ordförande och (tidigare) direktör fattade den 13 maj respektive den 25 juni 2013.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden två grunder.

1. Första grunden: Yrkandet om ogiltigförklaring av beslutet av ECNN:s direktör av den 11 september 2012 om avslag på klagandens ansökan om bistånd.

Klaganden gör gällande att personaldomstolen i domen i mål F-79/13 som meddelades i första instans förvanskade de faktiska omständigheterna och uttalade sig i strid med den omfattande dokumentationen i ärendet genom att slå fast att ECNN:s administration hade behandlat klagandens anmärkningar korrekt. ECNN:s (tidigare) direktör hade avslagit klagandens ansökan om bistånd, först och främst genom att avslå hennes ansökan om omplacering i syfte att undkomma den långvariga och omfattande mobbning som hennes närmast överordnade utsatte henne för. Den (tidigare) direktören hade åsidosatt sin biståndsskyldighet och omsorgsplikt samt principen om god förvaltning (dom av den 27 november 2008, Klug/EMEA, F-35/07, EU:F:2008:150, punkt 74, och dom av den 12 juli 2011, kommissionen/Q, T-80/09 P, EU:T:2011:347, punkt 84). Med beaktande av de faktiska omständigheterna och bevisningen (som finns i akten), artikel 24 i tjänsteföreskrifterna och relevant fast rättspraxis anser klaganden att ECNN:s (tidigare) direktör, i dennes egenskap av tillsättningsmyndighet, inte tillhandahöll klaganden det begärda biståndet och inte vidtog nödvändiga åtgärder för att bevara lugnet på avdelningen i allmänhet och skydda klaganden från den dåliga behandlingen i synnerhet. Personaldomstolens dom är följaktligen felaktig i sak vad gäller den första grunden och strider dessutom mot unionslagstiftningen och fast rättspraxis. Den ska därmed upphävas och det omtvistade beslutet ogiltigförklaras.

2. Andra grunden: Yrkandet om ogiltigförklaring av beslutet av den 14 september 2012 att inte förnya klagandens anställningsavtal

Den överklagade domen bygger på antagandet att beslutet av ECNN:s (tidigare) direktör av den 19 december 2012 är ett svar på klagandens formella klagomål av den 10 december 2012 som riktade sig mot – bland annat men inte enbart – den (tidigare) direktörens beslut av den 14 september 2012 att inte förnya klagandens anställningsavtal. Såsom framgår av självaordalydelsen i den skrivelsen är det emellertid uppenbart att den kan tolkas på det sättet. Det rör sig i stället om ett beslut om att inleda en administrativ undersökning på grundval av klagandens klagomål. I nämnda skrivelse förnekade den (tidigare) direktören dessutom att något beslut över huvud taget hade fattats angående klagandens anställningsavtal. Därutöver anser klaganden att även för det fall tribunalen skulle fastställa den uppenbart oriktiga tolkningen av det omtvistade beslutet strider beslutet likväl mot lag och rätt, eftersom klaganden inte hade getts tillfälle att yttra sig i förväg (dom av den 12 december 2013, CH/parlamentet, F-129/12, EU:F:2013:203) och eftersom beslutet endast utgör en förberedande akt (dom av den 16 mars 2009, R/kommissionen, T-156/08 P, EU:T:2009:69), varför talan inte kan väckas mot det separata (dom av den 10 november 2009, N/parlamentet, F-71/08, EU:F:2009:150, och beslut av den 23 oktober 2012, Possanzini/Frontex, F-61/11, EU:F:2012:146). Det omtvistade beslutet innebar också maktmissbruk (dom av den 19 oktober 1995, Obst/kommissionen, T-562/93, EU:T:1995:181, dom av den 12 december 2000, Dejaiffe/harmoniseringskontoret, T-223/99, EU:T:2000:292, och dom av den 25 september 2012, Bermejo Garde/EESK, F-41/10, EU:F:2012:135), mot bakgrund av den bevisning som finns i akten. Det är rent av tveksamt huruvida ECNN:s (tidigare) direktör vid den aktuella tidpunkten hade befogenhet att fatta det omtvistade beslutet (beslut av den 25 oktober 1996, Lopes/domstolen, T-26/96, EU:T:1996:157). Det ska hållas i minnet att ECNN underlät att ge in svaromål, vilket i sin tur ledde till en tredskodom. I domskälen i den överklagade domen byggde personaldomstolen sitt resonemang på ett argument som ECNN:s ombud åberopat i ett annat mål (F-22/14, Gyarmathy/ECNN) och överskred därigenom de processuella begränsningarna. Personaldomstolens dom strider även med avseende på den andra grunden mot de faktiska omständigheterna och den bevisning som finns i akten. Domen utgör ett uppenbart åsidosättande av de processuella begränsningarna. Den ska därmed upphävas och det omtvistade beslutet ogiltigförklaras.

Överklagande ingett den 13 juli 2016 – Düll mot harmoniseringskontoret – Cognitect (DaToMo)

(Mål T-381/16)

(2016/C 364/10)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Klaus Düll (Südergellersen, Tyskland) (ombud: Rechtsanwalt S. Wolff-Marting)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Cognitect, Inc. (Durham, North Carolina, Förenta staterna)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringskontoret

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "DaToMo" – EU-varumärke nr 6 715 627

Förfarande vid harmoniseringskontoret: Upphävandeförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 19 april 2016 i ärendena R 1383/2015-2 och R 1481/2015-2